

Een kind met een beperking in je reguliere Scoutinggroep?

Een kind met een beperking opnemen in een reguliere Scoutinggroep moet een gezamenlijk besluit zijn van een groep. Het is niet eerlijk tegenover het kind met een beperking wanneer het wel kan meespelen bij de welpen, maar vervolgens niet meer bij de scouts. De ouders van een kind met een beperking kloppen bij je Scoutinggroep aan met de vraag of hun kind lid kan worden of het kind komt een keer met een vriendje mee. Als een kind spontaan mee komt, weet je niet altijd of het kind extra begeleiding nodig heeft. Vaak kom je hier na een tijdje achter, maar dan is het lastig om het kind niet op te nemen in de Scoutinggroep. Ook ouders vertellen niet altijd meteen of een kind een beperking heeft. Ze hebben hier vaak een eigen reden voor.

Belangrijk is om zo snel mogelijk contact met de ouders te hebben, liefst binnen een tot twee weken. Je zou dit telefonisch kunnen doen. Informeer naar algemene gegevens, maar ook of het kind nog bijzonderheden heeft. Leg uit dat dit belangrijk is om te weten, zodat je er eventueel rekening mee kunt houden en het plezier van het kind aan Scouting daardoor zo optimaal mogelijk kan zijn. Indien je als Scoutinggroep hebt besloten dat er geen kinderen met een beperking meer bij kunnen, omdat je er niet meer bij kunt hebben die extra begeleid moeten worden, dan is het verstandig dit tijdig aan de ouders te melden. Het klinkt misschien hard, want welk kind gun je een leuke vrijetijdsbesteding. Maar als je als leidingteam al weet dat je het niet aankunt, kun je beter eerlijk zijn tegen ouders. Ook naar de andere kinderen is het niet eerlijk als je hen onvoldoende aandacht en dus plezier kunt ontnemen. Een optie is het kind op een aparte wachtlijst te zetten.

Bespreek met de ouders van tevoren de bijzonderheden van het kind dat lid wil worden. Geef bij de ouders aan welke visie de groep heeft, je kunt dit ook als folder o.i.d. meegeven. Op de folder heb je dan tevens algemene informatie over afbellen, contact met leiding, etc. Indien je een kind met een beperking wilt opnemen in de groep en je bent zelf niet goed bekend met de beperking, dan kun je advies vragen bij een externe organisatie. Bijvoorbeeld Bartimeus of Visio, organisaties voor mensen met een visuele beperking of MEE, een organisatie voor mensen met een beperking. Zij geven graag informatie en tips. Sommige kinderen worden door zo'n organisatie begeleid en weten jou dus ook meer te vertellen. Het is goed om met de ouders een proeftijd af te spreken van bijvoorbeeld twee maanden. Je kunt dan zelf kijken of je de begeleiding ook kunt bieden, of het past bij de andere jeugdleden en of Scouting ook bij het kind past.

Ook het leidingteam van de speltakken die na de speltak komen waar het kind mogelijk lid wordt, moeten achter de beslissing staan. Als het kind blijft, dan zal het op een gegeven moment doorstromen naar de volgende speltak en die leiding zal dan ook de benodigde begeleiding moeten kunnen bieden en hun programma zal misschien aangepast moeten worden. En een belangrijke vraag is ook: is er voldoende leiding om ook de begeleiding te kunnen bieden. Bij de scouts en explorers kunnen de jeugdleden ook zelf een deel van de hulp bieden? Binnen Scouting zijn er diverse vervoltrainingen en modules die je kunt volgen om meer kennis op te doen over verschillende beperkingen en hoe je ermee om kunt gaan.

De Scoutinggroep en het kind

Welke punten spelen mee bij het afwegen een kind met een beperking lid te laten worden van de groep? Het moet voor alle partijen natuurlijk wel leuk blijven: voor het kind, maar ook voor de Scoutinggroep. Het kind met de beperking moet niet constant op z'n tenen hoeven lopen en de andere

kinderen moeten 'kind' kunnen zijn. Aan de andere kant is het natuurlijk goed dat de kinderen rekening leren houden met anderen. De onderstaande aspecten zijn hierbij belangrijk:

- Het kind met een beperking krijgt wellicht wat (meer) vrienden. Dit is natuurlijk een erg gunstig gevolg van het lidmaatschap.
- Verandert er iets aan de opkomsten, de weekenden of het zomerkamp? Zijn er zaken waarmee je nu opeens rekening moet houden?
- Welke zaken gaan nu meer tijd kosten? Hebben jullie die tijd?
- Hoe maak je het spelaanbod begrijpelijk voor kinderen met een verstandelijke beperking? Moeten er zaken worden aangepast, bijvoorbeeld aan de blokhut, voor een kind in een rolstoel of een kind dat moeilijk of slecht kan zien?
- Kan het kind de gangbare Scoutfit aan of moeten er aanpassingen plaatsvinden?
- Welke beperkingen liggen in de begeleiding moeilijk?
- Kunnen kinderen met een visuele beperking of die doof zijn ook lid worden? Zij vragen een heel andere begeleiding dan een kind in een rolstoel.
- Hoe zit het met de leeftijden en niveaus binnen de Scoutinggroep of de speltak? Denk bijvoorbeeld aan een kind van 12 jaar dat nog bij de welpen lid is, omdat hij verstandelijk het scoutsniveau niet aan kan. Tot welke grens ga je als Scoutinggroep?
- Clubhuis: afhankelijk van de aard van de beperking moet je natuurlijk je accommodatie kritisch bekijken. Dat geldt zowel voor je eigen clubhuis als voor de accommodatie voor een weekend of zomerkamp. Let daarbij op de toegankelijkheidssubsidies of -fondsen. Houd ook de wettelijke eisen in het vizier!

Tips over de ouders

- Heb begrip voor de ouders. Ze hebben vaak al een heel traject bij hulpverleners en instanties achter de rug. Het is voor ouders vaak al een grote stap om te erkennen dat hun kind een beperking heeft. Vooral bij jonge kinderen kan het zo zijn, dat de ouders dit nog niet helemaal geaccepteerd hebben of dat ze nog niet precies weten waaruit de beperking bestaat. Ook kunnen beperkingen zich in de loop van tijd ontwikkelen. Denk maar aan ADHD, dit komt meestal pas rond een jaar of 10 bij een onderzoek als uitslag. Men weet dat het kind druk is en zich moeilijk concentreert, maar een diagnose stellen is vaak niet snel gedaan.
- Geef ouders de tijd om te wennen hun kind zelfstandig dingen te laten doen en afstand te nemen. Leg hen zaken uit en stel ze gerust. Ouders van kinderen met een beperking zijn nogal eens overbezorgd, de kinderen kunnen wat beschermd worden opgevoed. Dit is van de ouders vanuit een goede bedoeling. Scouting is in dat geval meestal heel nuttig voor een kind. Het kind leert z'n grenzen verleggen en de ouders nemen hopelijk wat meer afstand. Ze krijgen wat meer tijd voor zichzelf en hun eventuele andere kinderen. Dit is zeker niet onbelangrijk als het kind op kamp of weekend is. Het kan soms wenselijk zijn om ouders vooraf niet in te lichten over een activiteit. Wat je bij Scouting doet, is voor ouders geen gebruikelijke kost. Denk aan een kind in een rolstoel in een gepioneerde schommel hangen of het kind met rolstoel en al van een kabelbaan af laten gaan.
- Lees de suggesties die in de *Drempeltest* of de waaier *Een kind op de stoep...* staan vermeld. Deze zijn allemaal aangedragen door ouders waarvan het kind lid van Scouting is of was. De *Drempeltest* en de waaier zijn te bestellen bij de ScoutShop.
- Wees eerlijk naar de ouders. De leiding is geen expert of hulpverlener. Er zijn heel veel verschillende beperkingen en daarbinnen nog eens evenzoveel andere omstandigheden. Heeft een kind een lichamelijke beperking, een verstandelijke beperking of wellicht allebei? Dit is natuurlijk wel belangrijk om mee te nemen in de overweging om een kind lid te laten worden. De leidinggevenden zetten zich in op vrijwillige basis, het is hun hobby. Wees eerlijk tegenover de ouders, het kind en jezelf. Als je het niet ziet zitten om een kind op te nemen in je Scoutinggroep, zeg dat dan en probeer samen naar een oplossing te zoeken. Misschien kan een andere Scoutinggroep in jouw buurt een betere optie zijn.